

Creus: un espai natural que ens porta de cap

crònica

Els propassats dies 9 i 10 de maig, la Institució Catalana d'Història Natural organitzà al Port de la Selva unes jornades sobre la península del cap de Creus i la serra de Verdera. Els objectius de la convocatòria eren posar de manifest la importància ecològica, paisatgística, arquitectònica, social i econòmica d'aquesta àrea sota la llum de les darreres investigacions.

Dins l'apartat dels éssers vius, *Santiago Musquera* proposà els resultats dels estudis de plàncton marí que ha fet amb els alumnes de l'IB Alexandre Deulofeu de Figueres. *Jordi Rull* mostrà les diferents comunitats d'algues, tant marines com d'aigües continentals, on es posà de relleu l'existència de 300 tàxons d'algues trobats en aquesta zona, dels quals 20 són nous per a la

Diversos moments de les Jornades del Port de la Selva sobre el cap de Creus i la serra de Verdera.

En la primera sessió es presentaren diferents aspectes del massís, començant pels geogràfics, a càrrec de *Montserrat Vilà*, biòloga de Selva de Mar. Posteriorment, *Jordi Carreras* exposà la interessant geologia del cap de Creus, i va ressaltar el metamorfisme que experimentà el conjunt, la intrusió pegmatítica, les zones de cisalla, els plecs d'eix corbat —únics a nivell mundial— i l'erosió que fan d'aquest entorn quelcom excepcional. Posteriorment, *Jaume Cambra* explicà la complexa hidrologia de Creus, lligada al relleu trencat i difícil.

flora algològica espanyola i 4 són tàxons nous per a la ciència.

Mariona Hernández Mariné destacà el paper ecològic de les algues terrestres, especialment pel que fa a la protecció vers l'erosió.

Xavier Llimona posà de manifest la rellevància de les poblacions micològiques i les comunitats líquèniques, tant pel que fa a la presència de fongs en diferents ecosistemes «creusencs»: pinedes, castanyedes, prats, estepars i arenys litorals, com l'existència de líquens, essent el roquissar del cap un paradís per al líquenòleg. Tancà l'apartat

botànic *Creu Cases*, que esmentà la rica flora de moltes aquí citada.

Ferran Pereira parlà d'alguns aspectes ecològics del futur parc natural del cap de Creus. Féu especial referència a

Saavedra donà a conèixer l'ornitofauna, destacant la importància d'algunes espècies com la trenca (*Lanius minor*), ocell que a l'Estat espanyol només nidifica a Lleida i l'espai Albera-Aiguamolls-cap de Creus i, per aquest motiu, la Comunitat Europea recomana la protecció d'aquests indrets com a «àrees importants per a les aus».

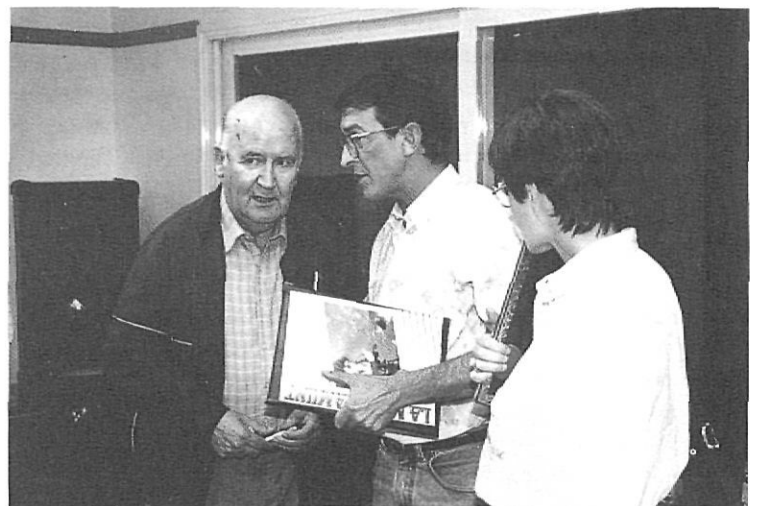
oberta per *Teresa Franquesa*, que manifestà la riquesa botànica del cap de Creus, on ella ha descrit 1.020 espècies de vegetals superiors quan per la seva extensió se n'esperarien de 600 a 700, i va suggerir que en trobar-nos en un lloc silícic, hígròfil i punt de transició entre les regions centroeuropees i les mediterrànies, la diversitat florística és remarcable.

PIERRE PAGÈS

les minves poblacionals del musclo (*Mytilus galloprovincialis*), i als «trottoirs» de *Litophyllum tortuosum* com a conseqüència de les altes pressions dels períodes anticiclònics, que fan baixar el nivell de l'aigua i provoquen un sobreescalfament d'aquests organismes. Segons el mateix autor, s'ha constatat també una disminució del corall vermell (*Corallium rubrum*).

Joan Nadal llegí una comunicació sobre els peixos i denuncià la preocupant davallada de la quantitat i la diversitat de la ictiofauna. *Jenar Fèlix* donà dades sobre el poblament de rèptils, amfibis i mamífers. *Josep Ma. Dacosta* explicà l'anecdòtic de la gent del mar sobre els cetacis d'aquesta costa i exposà fotografies i dibuixos antics d'embarcaments. *Deli*

PIERRE PAGÈS

El contingut arqueològic del simposi fou reflectit per *Joan Badia*, en representació del Grup Empordanès de Salvaguarda i Estudi de

l'Arquitectura Rural i Tradicional, i *Benet Cervera* que, juntament amb *Maria Alonso de Medina*, recordaren l'interès de les solucions arquitectòniques populars com les barraques de vinya, o l'enfeixat de les muntanyes del massís, mostrant la urgència de la seva preservació.

La segona diada va ser

Una sortida amb barca vers cala Prona va satisfer el tarannà naturalista del públic i dels ponents. Els actes finalitzaren a la tarda, on es va concloure en una taula rodona la improrrogable protecció del massís i algunes de les espècies en particular, com el nero (*Epinepheus gigas*) i el corball (*Sciaena umbra*). S'acordà, també, convocar per a la propera tardor un grup de treball format per tècnics i càrrecs de l'Administració per establir les directrius de gestió de l'emblemàtic cap de Creus.

JOSEP MA. DACOSTA

